

нѣщо такива парченца се появили. Взелъ само една бучка захаръ въ уста — гледа: пълна уста съ захаръ.

Изпили и чая съ своя захаръ.

Замѣсила бабата тѣсто отъ новото брашно. Сипала въ ноцвитѣ само двѣ блюда брашно — гледа: пълни ноцви съ брашно, даже се изсипвало отъ краищата. Цѣлата стаичка съ брашно се изпълнила. Мѣсили хлѣбъ отъ своето брашно. Опитала бабата да свари каша отъ балгуръ. Цѣла шепа хвърлила въ гърнето, а то се изпълнило и прѣпълнило до горѣ. Балгурътъ излѣзалъ даже навънъ отъ гърнето. Цѣлото огнище се засипало съ балгуръ. Почнали да си прѣмѣрятъ отъ дрехитѣ на магесника. Облѣкли на Стефанча една дрешка, а на него се натрупала цѣла грамада такива дрешки. Той се замоталъ изъ тѣхъ нѣкъдѣ така, че не могли да го видятъ; прѣвърналъ се на топъ басма. Сукманътъ на бабата толкова натегналъ, че тя не могла да се мръдне отъ мѣстото си. Юмрукътъ се видѣлъ въ стотина гаци на краката . . . Какво да се прави? И богатството не радва.

5.

Спомнилъ си тогава лакомиятъ селянинъ, че магесникътъ казалъ да не взема излишното и ако го вземе, пакъ да му го повърне. Наелъ той кола и почналъ да товари богатството, за да го върне на магесника. Колкото товарили, сѣкашъ по-вече оставало, всичкото не могли да натоварятъ.

Цѣлото село повикалъ Юмрукътъ на помощъ, пакъ не могли да натоварятъ всичко. Заплакалъ даже Юмрукътъ отъ такова нещастие.